

dr hab. Renata Wawrzyniak-Beszterda, prof. UAM
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu

**Recenzja przygotowana w ramach postępowania w sprawie nadania
stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika
Pani dr Elżbiecie Strutyńskiej-Laskus,
prowadzonego przez komisję habilitacyjną
powołaną przez Radę Naukową Dyscypliny Pedagogika Akademii Pedagogiki Specjalnej
w dn. 18 października 2023 r.**

1. Sylwetka zawodowa Habilitantki

Dr Elżbieta Strutyńska-Laskus jest absolwentką Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego (magisterium z administracji 2001 r.) Akademska kariera zawodowa Habilitantki rozpoczęła się w roku 2011 zatrudnieniem na stanowisku asystentki w Akademii Humanistycznej im. A. Gieysztora (zatrudnienie kontynuowane do 2013 r.). Stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki (2012) dr Elżbieta Strutyńska-Laskus uzyskała na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *Mobbing wśród nauczycieli: zakres, uwarunkowania i środki zaradcze* przygotowanej pod kierunkiem dr hab. Franciszka Szloska, prof. APS. Od roku 2013 Habilitantka jest zatrudniona na stanowisku adiunkta w Instytucie Pedagogiki Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie.

Przebieg kariery dr Elżbiety Strutyńskiej-Laskus oceniany na podstawie przedłożonej dokumentacji uznać można za dość standardowy, niewyróżniający się. Aktywność naukowa Habilitantki budowana była zasadniczo wokół dokonań publikacyjnych. W ujęciu ilościowym dorobek ten stanowią (od roku 2013, tj. po doktoracie):

- dwie monografie autorskie (w tym książka podoktorska: *Mobbing wśród nauczycieli. Zakres i uwarunkowania*, 2014 oraz *Uwarunkowania dobrostanu zawodowego nauczycieli*, 2022)
- trzy rozdziały opublikowane w monografiach naukowych (brak wglądu do tekstu tych publikacji)
- dziewiętnaście artykułów opublikowanych w czasopiśmie naukowych (udostępnione zostały tylko te artykuły [12], które Habilitantka zaliczyła do cyklu publikacji opisanych w *Autoreferacie* jako pozostałe osiągnięcia naukowe).

Habilitantka uczestniczyła aktywnie (tj. z wystąpieniem) w 14 konferencjach naukowych (tylko jedna spośród nich miała status konferencji międzynarodowej: Międzynarodowa Konferencja Daltońska, Poznań, UAM 2022), pięć z tych konferencji odbyło się w macierzystej uczelni dr Elżbiety Strutyńskiej-Laskus tj. w Akademii Pedagogiki Specjalnej. Habilitantka zrealizowała dwa staże naukowo-badawcze (do których odniosę się później), uczestniczyła w programie *Erasmus+ Teaching Staff Mobility*. Jeśli chodzi o realizację projektów badawczych, to na uwagę zasługuje przede wszystkim kierowanie projektem badawczym realizowanym w ramach grantu NCN 2017/01/X/HS6/00944 (2017-2018). Pozostałe autorskie granty realizowane przez Habilitantkę to wewnętrzne granty APS. Dr Elżbieta Strutyńska-Laskus była też wykonawczynią w kilku projektach (jeden grant NCBiR, dwa granty APS), udział w zespole realizującym projekt badawczy uzyskany na drodze konkursu (1) miał charakter raczej administracyjno-organizacyjny niż naukowo-badawczy (pełniona funkcja: asystent ds. organizacji biura i dokumentacji projektowej).

Zaangażowanie Habilitantki na rzecz organizacji życia naukowego jest bardzo skromne: dr Elżbieta Strutyńska-Laskus w ciągu 10 lat dwa razy uczestniczyła w pracach komitetu organizacyjnego konferencji, dwukrotnie była też recenzentką w czasopiśmie („Pedagogika Społeczna” 2019 oraz „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” 2020). Habilitantka nie pełniła funkcji promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim, nie wskazuje też działań podejmowanych w ramach współpracy z otoczeniem społecznym ani ewentualnych funkcji pełnionych w APS. W dokumentacji dorobku nie ma też informacji o autorskich działaniach o charakterze dydaktycznym (np. kierowanie projektami studenckimi, opieka nad kołem naukowym, współudział w pracach programowych ścieżki/specjalności lub kierunku studiów). Zdaję sobie sprawę z tego, że wymienione przeze mnie aktywności nie stanowią ustawowych przesłanek postępowania habilitacyjnego, ale tego rodzaju działania świadczą o harmonijnym i wielostronnym rozwoju adiunkta przygotowującego się do uzyskania samodzielności

naukowej, która związana jest przecież z odpowiedzialnością za naukowe, dydaktyczne i organizacyjne inicjatywy. Gromadzone w tych obszarach doświadczenia mogą zatem wzmocnić przekonanie o przygotowaniu kandydata/kandydatki do podjęcia zadań samodzielnego pracownika nauki. W sytuacji braku danych ocena może być sformułowana jedynie na podstawie informacji o aktywności naukowo-badawczej, którą Habilitantka udostępniła w dokumentacji.

2. Ocena osiągnięć, o których mowa w art.219 ust.1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 poz. 742 z późniejszymi zmianami)

Osiągnięcie naukowe zgłoszone do oceny w prowadzonym postępowaniu habilitacyjnym to monografia naukowa zatytułowana *Uwarunkowania dobrostanu zawodowego nauczycieli* (2022). Recenzentami wydawniczymi manuskryptu był prof. dr hab. Bogusław Śliwerski oraz prof. dr hab. Maciej Karwowski.

Struktura pracy jest charakterystyczna dla opracowań teoretyczno-empirycznych: praca składa się ze wstępu, trzech rozdziałów teoretycznych, części metodologicznej, rozdziału zawierającego analizę materiału empirycznego, wniosków i praktycznych implikacji oraz zakończenia a także bibliografii, aneksów oraz spisów rysunków i tabel. Bibliografia pracy jest bardzo rozbudowana, ma charakter interdyscyplinarny.

Część teoretyczną budują rozdziały, w których Habilitantka konstruuje zaplecze teoretyczne autorskiego projektu badawczego: przybliży zatem specyfikę roli nauczyciela poprzez omówienie pragmatyki zawodowej nauczyciela w perspektywie europejskiej, charakteryzuje okresy rozwoju pedeutologii oraz naturę działania pedagogicznego, omawia rozwój zawodowy nauczyciela, jego funkcjonowanie w roli zawodowej oraz cykle życia zawodowego nauczyciela, aby w podsumowaniu tej części przeprowadzić przegląd wybranych badań dotyczących nauczycieli. Kolejny rozdział dotyczy specyfiki środowiska pracy, jakie stanowi szkoła. Autorka omawia stresory miejsca pracy, przybliży kluczową (wśród teoretycznych założeń) teorię wymagania w pracy – zasoby (*Job Demands-Resources Theory*), omawia teorię zachowania zasobów, analizuje zawód nauczyciela w kontekście starzejącego się społeczeństwa, charakteryzuje rynek pracy z uwzględnieniem specyfiki wieku. Trzeci rozdział poświęcony jest problematyce dobrostanu w zawodowym funkcjonowaniu

nauczyciela i obejmuje próbę konceptualizacji dobrostanu oraz charakterystykę jego uwarunkowań. Zamysł metodologiczny badań własnych został wyczerpująco i w sposób uporządkowany przedstawiony w czwartym rozdziale pracy. Autorka czytelnie zarysowuje przedmiot i cele badań przeprowadzonych metodą sondażu, prezentuje katalog pytań badawczych (wraz z hipotezami), omawia techniki i narzędzia badawcze, charakteryzuje próbę badawczą i teren badań. Badania zostały przeprowadzone w procedurze korelacyjno-regresyjnej z wykorzystaniem wystandaryzowanych narzędzi badawczych opartych na samoopisie, które zostały szczegółowo omówione (zestawienie narzędzi wykorzystanych w badaniu s. 163). Choć w tym miejscu pojawia się pytanie o adekwatność Skali Stresorów w pracy nauczyciela, która zaczerpnięta została z fragmentu skali *Teacher Stress* (autorstwo: Chris Kyriacou i John Sutcliffe) pochodzącej z 1978 roku. Moja wątpliwość dotyczy przede wszystkim stopnia uwzględnienia w tym narzędziu polskiej specyfiki czynników wywołujących stres nauczyciela. Realizacja badań została zlecona profesjonalnej firmie zewnętrznej (Danae sp. z o. o.), ostatecznie próbę badawczą stanowiło 946 nauczycieli z 70 szkół z całej Polski. Analiza wyników badań została przeprowadzona w sposób wyczerpujący i uporządkowany. Uzyskane wyniki są trafnie odzwierciedlane w materiałach graficznych i opatrzone pogłębioną analizą.

Przyjmuję, że przedstawiona w pracy rama teoretyczna, wokół której Habilitantka buduje swój projekt badań empirycznych stanowi autorski zamysł Badaczki, wyraża Jej zainteresowania i odzwierciedla preferencje w wyborze koncepcji, stanowiących kontekst dla kategorii badawczych, które wybrzmiały w eksploracjach empirycznych. W moim odczuciu stanowi ona, jak już podkreśliłam, autorskie, ale przy tym spójne i wyczerpujące zaplecze teoretyczne dla projektowanych badań. Niemniej wobec zamysłu badania uwarunkowań dobrostanu zawodowego nauczycieli (w domyśle polskich nauczycieli) należało nieco bardziej zadbać o adekwatny dobór źródeł wykorzystanych w przeglądzie badań, tak, aby przegląd ten odzwierciedlał wyniki już przeprowadzonych eksploracji badawczych wśród nauczycieli. Uważam, że trudno zarysować wyczerpujący obraz zawodowego funkcjonowania polskich nauczycieli bez uwzględnienia prac takich badaczy jak: Hanna Kędzierska, Joanna Łukasik, Marzenna Nowicka, Dorota Klus-Stańska, Magdalena Grochowalska, Urszula Tabor, Roma Ligus, Beata Zamorska, Sławomir Krzychała. Wydaje się też, że struktura części teoretycznej mogłaby być bardziej harmonijna, gdyby Autorka nieco inaczej rozłożyła akcenty: np. pominęła w pierwszym rozdziale rozważania dotyczące pragmatyki zawodowej w europejskiej

perspektywie oraz okresy rozwoju pedeutologii wraz z naturą działania pedagogicznego. W mojej ocenie te dwa wątki nie wybrzmiewają ani w projekcie badawczym, ani później w analizie i interpretacji wyników badań.

Moje uwagi wynikają z krytycznej lektury recenzowanej pracy, ale nie podważają jej znaczenia jako monografii naukowej, której obecność w dorobku polskiej pedeutologii powinna zostać dostrzeżona i doceniona. Walorem monografii jest ciekawy poznawczo zamysł badań, ich dobra realizacja oraz waga i potencjał aplikacyjny uzyskanych wyników. Szkoda, że to, co stanowi potencjał badań (waga podjętej problematyki dla praktyki szkolnej) nie wybrzmiało we wnioskach i praktycznych implikacjach. Skomplikowane procedury analiz statystycznych pozwoliły uzyskać wyniki, które stanowiły odniesienie dla wielu szczegółowych wniosków odnoszących się do dobrostanu zawodowego nauczycieli (w jego różnych wymiarach: satysfakcji z pracy, zaangażowania w pracę, przywiązania do zawodu i samooceny stanu zdrowia) i jego uwarunkowań. Sformułowane na ich podstawie rekomendacje dotyczące rozwijania prężności nauczycieli (trening asertywności, terapia poznawczo-behawioralna oraz budowanie sieci wsparcia) oraz dbałości o jakość przywództwa w szkole wydają się zbyt ogólnikowe i słabo zaadresowane wobec rozpoznanych deficytów nauczycielskiego dobrostanu w kontekście tego środowiska pracy, jakim jest szkoła.

Niemniej niewątpliwym dokonaniem Habilitantki jest przeprowadzona konceptualizacja dobrostanu zawodowego nauczycieli wraz z kluczowymi kategoriami wykorzystanymi w poprawnie poprowadzonych badaniach własnych. Przedsięwzięcie jest oryginalne i nowatorskie. Habilitantka umiejętnie włącza perspektywę pedeutologiczną do analiz i badań charakterystycznych dla pedagogiki pracy. Przeprowadziła empiryczną weryfikację teorii *Job Demands-Resources* w badaniach nad uwarunkowaniami dobrostanu zawodowego nauczycieli z uwzględnieniem ich prężności jako względnie stałej cechy osobowości. Wykazała moderującą rolę zasobów pracy oraz mediacyjną funkcję stresorów związanych z pracą nauczyciela w relacji prężność a dobrostan zawodowy.

Pozostały dorobek publikacyjny przedłożony do oceny stanowi cykl wybranych 12 publikacji, ich problematyka odzwierciedla pedeutologiczne zainteresowania Habilitantki, które badaczka zakorzenia w badaniach środowiska pracy. Cykl budują teksty wieloautorskie (7 pozycji) oraz autorskie (5). Przy czym autorskie związane są z:

- tematyką mobbingu i stanowią nawiązanie do refleksji i badań realizowanych przez Habilitantkę w pracy doktorskiej lub ich kontynuację (2 teksty, w tym jeden przeglądowy)

- badaniami jakościowymi zrealizowanymi przez Habilitantkę z wykorzystaniem wywiadów pogłębionych (2)

- wątkiem przewlekłego zmęczenia nauczycieli i moderacyjną rolę prężności (1).

Artykuły, które Habilitantka przygotowała we współpracy z innymi badaczami (Jej udział oscylował między 60 a 80%) dotyczyły:

- założeń teoretycznych i właściwości psychometrycznych różnych narzędzi (autorskich lub adaptowanych): *Inwentarz Nadzoru Pedagogicznego*, *Kwestionariusz Roli Zawodowej Nauczyciela*, *Kwestionariusz Źródeł Poczucia Skuteczności Nauczyciela* (3 teksty)

- badań przeprowadzonych wśród nauczycieli z wykorzystaniem wybranych narzędzi psychometrycznych (4, w tym jeden tekst w j. angielskim).

Walorem przedłożonego cyklu jest niewątpliwie zróżnicowanie czasopism, w których zostały one opublikowane („Kwartalnik Pedagogiczny”, „Ruch Pedagogiczny”, „Kultura i Edukacja”. Przegląd Badań Edukacyjnych”, „Pedagogika Społeczna”, „Studia z Teorii Wychowania”, „Psychologia Wychowawcza”, „Forum Pedagogiczne”). Zwracam na to uwagę, bo czasem mamy do czynienia z dorobkiem publikacyjnym budowanym wokół jednego/dwóch czasopism, często prowadzonych przez macierzystą jednostkę kandydata/kandydatki, co wzmacnia lokalny charakter publikacji. W tym przypadku nie mamy do czynienia z taką praktyką. Różnorodność wykorzystanych czasopism naukowych poszerza potencjalne grono odbiorców publikowanych tekstów, zwiększa zasięg ich oddziaływania.

Konstrukcja artykułów i referowane w nich badania empiryczne są kolejnym przykładem silnego osadzenia warsztatu naukowo-badawczego Habilitantki w podejściu ilościowym (z wykorzystaniem różnych narzędzi psychometrycznych) przy zastosowaniu zaawansowanych procedur analizy statystycznej. Autorka (czasem wraz ze współautorami) zazwyczaj sprawnie przybliżyła teoretyczne osadzenie omawianych badań, jasno określa cel i metodę badań, charakteryzuje próbę badawczą, zastosowane procedury analizy statystycznej, przechodząc do rozbudowanej, bardzo szczegółowej i wyczerpującej prezentacji i analizy uzyskanych wyników oraz ich dyskusji. Na marginesie mam pewną uwagę dotyczącą metodologii badań, a zwłaszcza konstruowania próby badawczej. W co najmniej dwóch artykułach Habilitantka w podsumowaniu zaznacza, że przedstawione wyniki mają swe naturalne ograniczenia związane z charakterystyką próby badawczej¹, którą stanowili w

---

¹ Dominacja kobiet, tj. „skrzywienie” rozkładu płci w stosunku do danych systemowych, motywacja do doskonalenia zawodowego, celowy dobór próby uniemożliwiający ekstrapolację wyników.

pierwszym przypadku studenci zaocznych studiów magisterskich i podyplomowych APS, w drugim, nauczyciele-słuchacze studiów podyplomowych. To są pułapki/pokusy „łatwego dostępu do próby”, które jednak mają swoje badawcze (niechciane) konsekwencje.

Podkreślę jeszcze, że problematyka omawianego cyklu artykułów dotyczy fundamentalnie ważnych aspektów pracy i funkcjonowania nauczyciela oraz środowiska szkoły (np. mobbing w szkole, ewaluacja wewnątrzszkolna, kultura szkoły, stresory w pracy nauczyciela, zaangażowanie nauczyciela, jego poczucie skuteczności, przewlekłe zmęczenie nauczyciela, kreatywność/twórczość nauczyciela). Są to kwestie o ogromnych możliwościach aplikacyjnych, które jednak, mam wrażenie, w omawianych publikacjach nie zostały wykorzystane. Rozpoznanie i analiza związków między badanymi zmiennymi jest przeprowadzona bardzo szczegółowo, towarzyszą temu świetnie skonstruowane tabele, rysunki oraz ryciny i ich omówienia, ale brakuje próby odpowiedzi na kluczowe pytanie: co z tego wynika dla nauczyciela/szkoły? Jakie wnioski i rekomendacje można wyprowadzić dla szeroko pojętej edukacji szkolnej (i wszystkich jej podmiotów)? Jeśli tego rodzaju wątki w tekście się pojawiają, to są tylko sygnalizowane, a nie wyczerpująco omówione. Rozumiem, że ograniczenia artykułu (w sensie jego objętości) mogą uniemożliwiać rozwinięcie tych zagadnień, ale mogłyby się one pojawić w kolejnych tekstach, już o charakterze praktycznym, aplikacyjnym a czasem wręcz popularyzatorskim. A takich w dorobku Habilitantki brak. Jest to oczywiście przestrzeń możliwa do zagospodarowania w przyszłej aktywności publikacyjnej dr Elżbiety Strutyńskiej-Laskus oraz ewentualnych inicjatywach wpisujących się we współpracę z otoczeniem społecznym. Jestem przekonana, że byłaby to wartościowa forma wykorzystania i dalszego rozwijania kompetencji Habilitantki.

Zwrócę jeszcze uwagę na dwa teksty autorskie umieszczone w omawianym cyklu, które powstały na bazie badań jakościowych, a które zostały przeprowadzone wśród dojrzałych nauczycielek z wykorzystaniem wywiadu, w opracowaniu materiału empirycznego zastosowana została analiza tematyczna, użyty został program MAXQODA 2020 (*Dojrzałe nauczyciele o swojej pracy - raport z badań oraz Kamienie milowe w karierze zawodowej – raport z badania dojrzałych nauczycielek*). Wydaje się, że wybór jakościowego podejścia w badaniach wynikać powinien z dążenia do rozpoznania badanych fenomenów w ich mniej skwantyfikowanej odsłonie, opisu i zrozumienia doświadczeń badanych. Idiograficzne podejście ufundowane jest bowiem na rozumieniu i odczytywaniu znaczeń. I choć Habilitantka zastosowała uznawane w podejściu jakościowym rozwiązanie (analiza tematyczna,

wspomaganie analizy danych programem MAXQDA 2020), to w efekcie uzyskaliśmy „ilościowy” w swym duchu portret doświadczeń zawodowych dojrzałych nauczycielek. To tylko świadczy, jak trudne do przezwyciężenia są dotychczasowe preferencje badawcze... Choć oczywiście samą próbę zrealizowania badań w podejściu jakościowym świadczą o dążeniu dr Elżbiety Strutyńskiej-Laskus do rozwijania własnego warsztatu badawczego bardzo doceniam.

3. Ocena aktywności naukowej albo artystycznej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

W ocenie dorobku naukowego dr Elżbiety Strutyńskiej-Laskus uwzględnę obecnie wymóg realizacji tego dorobku w więcej niż jednej uczelni, w szczególności zagranicznej. Habilitantka spełnia ustawowy wymóg poprzez zrealizowanie dwóch staży naukowo-badawczych w ośrodkach krajowych:

- staż naukowo-badawczy na Wydziale nauk Pedagogicznych UMK w Toruniu (opiekun prof. dr hab. Ewa Przybylska, okres trwania od 12.04.2017 do 14.05.2017 (jeden miesiąc)
- staż naukowo-badawczy na Wydziale Nauk Społecznych ChAT w Warszawie (opiekun dr hab. Bogusław Milerski), okres trwania od 11.01.2023 do 30.04.2023 (trzy i pół miesiąca).

Programy wymienionych staży obejmowały aktywności, które umożliwiały zapoznanie się ze strukturą i organizacją pracy w jednostkach przyjmujących, ich profilem badawczo-dydaktycznym oraz projektami badawczymi realizowanymi przez opiekuna stażu (ChAT) oraz w Katedrze Edukacji Dorosłych (UMK). Inicjatywy dydaktyczne i naukowo-badawcze podejmowane przez Habilitantkę w trakcie wymienionych staży obejmowały:

- przeprowadzenie warsztatu i wykładu (UMK) oraz zajęć dydaktycznych (ChAT) dotyczących problematyki mobbingu i jego aspektów organizacyjno-prawnych oraz społecznych
- korzystanie z konsultacji w sprawach naukowo-badawczych oraz prezentację założeń metodologicznych badań własnych
- współpraca naukowo-badawcza w celu przygotowania wspólnych badań
- przeprowadzenie kwerendy bibliotecznej
- udział w publicznej obronie pracy doktorskiej.

W omawiany obszar rozwoju naukowego wpisuje się też udział dr Elżbiety Strutyńskiej-Laskus w programie *Erasmus+ Teaching Staff Mobility* (Uniwersytet w Salonikach, 4.-

11.04.2017). Habilitantka nie przybliżyła jednak zadań zrealizowanych w trakcie tego pobytu i ewentualnych kontaktów naukowych, które być może udało się nawiązać. Szkoda, że w dorobku dr Elżbiety Strutyńskiej-Laskus nie ma efektów relacji naukowych nawiązanych w trakcie tych staży w postaci wspólnych inicjatyw badawczych. W tym kontekście warto też wspomnieć o udziale Habilitantki w seminariach naukowych prowadzonych przez prof. dr hab. Mirosława Szymańskiego oraz dr hab. Franciszka Szloska (informacja zawarta w *Autoreferacie*). Seminaria te (a na pewno pierwsze z nich) skupiają badaczy z ośrodków naukowych z całego kraju. Stanowią zatem naturalną przestrzeń do wymiany doświadczeń naukowych i nawiązywania współpracy badawczej. Habilitantka nie rozwija jednak tego wątku i nie charakteryzuje swych aktywności podejmowanych w ramach wymienionych seminariów. Pewną słabością dorobku naukowego Habilitantki jest brak jego umiędzynarodowienia. Podkreślam jednak, że zrealizowane staże naukowo-badawcze (ChAT i UMK) świadczą o spełnieniu przez Habilitantkę ustawowego wymogu obowiązującego w postępowaniu habilitacyjnym.

Konkluzja

W myśl art. 219. Ust. 1 Ustawy dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742 z późn. zm.) stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

- 1) *posiada stopień doktora;*
- 2) *posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:*
  - a) *1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub*
  - b) *1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub*
  - c) *1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;*
- 3) *wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.*

W mojej ocenie dr Elżbieta Strutyńska-Laskus spełnia ustawowe kryteria: pozytywnie oceniam zarówno przedłożone przez Habilitantkę główne osiągnięcie naukowe w postaci monografii *Uwarunkowania dobrostanu zawodowego nauczycieli* (2022), jak i pozostały dorobek naukowy uznając, iż stanowią one znaczący wkład w rozwój dyscypliny pedagogika, ze szczególnym uwzględnieniem pedeutologii jako jej subdyscypliny. Wnioskuje zatem o nadanie dr Elżbiecie Strutyńskiej-Laskus stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika.

Renata Dawczyńska-Ocałudo

Poznań, dn. 23.01.2024